

KATARZYNA WIERZBICKA

VÁNOČNÍ SKŘÍTCI A DŮLEŽITÝ ÚKOL

24 ADVENTNÍCH VYPRÁVĚNÍ

ILUSTROVALA

ULYANA NIKITINA

 C P R E S S

Vánoční skřítci a důležitý úkol

24 adventních vyprávění

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Kolektiv, Katarzyna Wierzbicka
Vánoční skřítci a důležitý úkol – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

VÁNOČNÍ
SKŘÍTCI
A DŮLEŽITÝ
ÚKOL

24 ADVENTNÍCH VYPRÁVĚNÍ

Text © Katarzyna Wierzbicka, 2020
Illustrations © Ulyana Nikitina, 2020
Translation © Markéta Páralová Tardy, 2024

Copyright © by Wydawnictwo Zielona Sowa Sp. z o.o., 2024

This translation of
(Vánoční skřítkci a důležitý úkol.
24 adventních vyprávění)
is published by arrangement with
Wydawnictwo Zielona Sowa Sp. z o.o.

All rights reserved.

ISBN tištěné verze 978-80-264-5434-2
ISBN e-knihy 978-80-264-5500-4 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-264-5507-3 (1. zveřejnění, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-264-5508-0 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

KATARZYNA WIERZBICKA

VÁNOČNÍ SKŘÍTCI A DŮLEŽITÝ ÚKOL

24 ADVENTNÍCH VYPRÁVĚNÍ

ILUSTRACE:
ULYANA NIKITINA

 P R E S S

DŮM VÁNOČNÍHO DĚDEČKA

KNIHOVNA

STÁJ

NÁMĚSTÍ

VESNIČKA VÁNOČNÍHO DĚDEČKA

POŠTA

TOVÁRNA

LES

OBSAH

1. PROSINCE	9
2. PROSINCE	18
3. PROSINCE	24
4. PROSINCE	32
5. PROSINCE	38
6. PROSINCE	44
7. PROSINCE	50
8. PROSINCE	56
9. PROSINCE	63
10. PROSINCE	71
11. PROSINCE	80
12. PROSINCE	88

13. PROSINCE	95
14. PROSINCE	103
15. PROSINCE	109
16. PROSINCE	116
17. PROSINCE	124
18. PROSINCE	131
19. PROSINCE	138
20. PROSINCE	144
21. PROSINCE	152
22. PROSINCE	160
23. PROSINCE	168
24. PROSINCE	175

1. PROSINCE

„Drazí přátelé! Prosím o ticho!“ Vánoční dědeček netrpělivě zaklepal do stolu. „Začínáme naše první prosincové setkání. Soustředte se, vážení.“

Švitoření pomalu utichalo. Malí skřítkové si upravili čepičky, vytřeli si nosíky, vyměnili si mezi sebou pozdravy a zaujali svá místa. Posedali si na židličky, na pohovku a někteří přímo na měkký koberec u krbu. Dědečkův pokoj byl velký a útulný, plný zákoutí, ve kterých se malí skřítkci mohli pohodlně uvelebit na bříškách a opřít si bradu o ruce ohnuté v loktech.

1. PROSINCE

Lampy s červenými stínítky vrhaly hřejivé světlo na pusinky s ohrnutými nosíky a velké oči plné očekávání. Ale ne všichni skřítkci se soustředili a zajímali o začínající proslov Vánočního dědečka...

„Pojď, posadíme se někam do koutku za skříní, tam si můžeme v klidu zdřímnout.“ Větroplášek zatahal Hrozinku za rukáv zeleného svetru.

VÁNOČNÍ SKŘÍTCI A DŮLEŽITÝ ÚKOL

„Tebe to nezajímá?“ vrhla na něho Hrozinka udivený pohled. „Teď se přece dozvíme o plánech na nejbližších čtyřiaadvacet dní! To je pro nás nejdůležitější čas v roce!“

Větroplášek pokrčil rameny.

„Ale, Dědeček pokaždé říká to samé. Že všechno musí být ideální, že to mají být nejlepší svátky, jaké si dovedeme představit, že na nás záleží štěstí milionů dětí, které čekají na dárky, a tak dále, a tak dále...“

„Moji přátelé, tentokrát vás snažně prosím: Všechno musí být ideální. Toto mají být ty nejlepší svátky!“ Hlas Vánočního dědečka se nesl pokojem. Větroplášek to vzdal, pustil Hrozinčin rukáv a usedl vedle pohovky, hned u velkých nohou obutých do nadýchaných bačkor ve tvaru soba. Vánoční babička ho mimoděk pohládila po kadeřích vykukujících zpod červené čepičky.

„Děti si zaslouží jen to nejlepší! Naše naprosté nasazení! Pamatujte si, kolik jich čeká na dárky! Už měsíc přicházejí dopisy. Zdá se mi, že tento rok nás čeká výjimečně hodně práce.“

„A kdy jí bylo v prosinci málo!“ utrousil tiše Větroplášek. Hrozinka mu poslala káravý pohled.

1. PROSINCE

„Dovolte, abych vám představil letošní vedoucí jednotlivých oddělení: Čítálek se stará o poštu. Vstaň a ukloň se, prosím, aby tě všichni viděli... Děkuji, děkuji. Továrnu na hračky řídí, jako doposud, Kutílek. Prosím o potlesk pro Kutílka. Oddělení testování nových hraček dostane na starost Pečliváček. Přejme mu všichni hodně štěstí a úspěchů v jeho nové práci. Zato výzvědné oddělení, které zjistí, jestli si děti hračky zaslouží, bude opět řídit Zkoumálek. Ano, přátelé, stačí, stačí, děkuji, můžete se posadit. Konec potlesku.“

„A já se zase dostanu do oddělení toho mrzouta,“ zamumlal pro sebe Větroplášek. Babička mu věnovala povzbudivý úsměv a mrkla na něho.

„Drazí přátelé, chtěl bych oznámit, že v tomto roce otevíráme nové oddělení. Musíme jít s dobou, že ano.“ Dědeček si odkašlal a poškrábal se roztržitě za uchem. „Zářinka mě přesvědčila, že by bylo vhodné zavést v našem systému pár změn. Změn k lepšímu, samozřejmě. Bude řídit nové oddělení pro zavádění inovací.“

Rozhostilo se ticho. Krásná skřítko se studenýma modrýma očima se zvedla ze židličky. Rozhlédla se po svých spolupracovnících oněmělých údivem.

VÁNOČNÍ SKŘÍTCI A DŮLEŽITÝ ÚKOL

Větroplášek se zvědavě narovnal.

„Změny? Ve vesnici Vánočního dědečka? Připadalo mi, že tady žádné místo pro reformy není,“ zašeptal.

„Mění se vlastně všechno. Nejdůležitější je, že my zůstáváme pořád stejní. A náš cíl,“ odpověděla mu tiše Vánoční babička.

„A čemu přesně se bude to oddělení... inovací věnovat?“ zeptal se nedůvěřivě Kutílek.

„Přesně tomu...“ odkašlal si Vánoční dědeček a odmlčel se. Tázavě se podíval na Zářinku stojící vedle něj.

„Zlepšování vaší práce, to je jasné,“ navázala plynule na Dědečka. „Budeme vám pomáhat a přicházet s nápady, jak nejšikovněji a nejefektivněji přečíst všechny dopisy, vyrobit hračky a distribuovat dárky mezi děti, které splnily odpovídající kritéria.“

Ticho začalo v uších až hučet. Skřítkové tím nevypadali zrovna nadšení.

„A co se týče těch kritérií...“ začal Zkoumálek váhavě.

„Ano?“ Dědeček si upravil brýle.

„Protože jde o to, že... Chtěl bych poznamenat, že možná nějaké změny by skutečně byly užitečné...“

1. PROSINCE

„Nerozumím,“ zamračil se Dědeček.

„No, protože my se snažíme, běháme za všemi dětmi, sepisujeme seznamy jejich neplech a oni pak dárky většinou stejně dostanou!“ vypálil rozrušeně Zkoumálek.

Babička si povzdechla.

„Kamarádi, tolikrát jsem vám to opakovala. Zlobivé děti nejsou. Některé jenom potřebují více podpory a pozornosti.“

„Přesně tak,“ pokýval Vánoční dědeček nadšeně hlavou. „Samozřejmě, kdyby se našlo nějaké mimořádně zlobivé dítě, které se vůbec nechce polepšit, tak od nás dárek opravdu nedostane. Proto musíme být ve střehu. Zkoumálku, vaše práce je nesmírně důležitá a všemi ceněná.“

„Já si i přesto myslím, že některé děti si hračky nezaslouží,“ poznamenal Zkoumálek a uraženě se posadil.

„Vraťme se k našemu programu.“ Vánoční dědeček si sundal brýle a přetřel si je lemem své červené košile. „Chtěl bych připomenout základní úkoly. Každý, opakuji, každý doručený dopis musí být přijatý a přečtený. Bez ohledu na to, v jakém jazyce

VÁNOČNÍ SKŘÍTCI A DŮLEŽITÝ ÚKOL

je napsaný a kolik obsahuje pravopisných chyb. Seznam přání včetně adresy se předá do továrny, kde Kutílek se svou skupinou vyrobí příslušné hračky. Pečliváčkův tým každou vyzkouší, jestli je bezpečná, a pěkně ji zabalí. Výzvědné oddělení mezitím zjistí, jestli si ty dárky děti zaslouží. Připomínám, že každý skřítek ve Světě musí mít u sebe kouzelnou píšťalku, díky níž se může bleskově přesunovat tam a zpět, a také magickou šálu zajišťující jeho neviditelnost. Dobrá, to je pro dnešek asi všechno. Kamarádi, dejte se do práce!“

Skřítkové líně odcházeli z teplého domu Vánoční babičky a dědečka. Studený vítr je nutil se více zabalit do šál a čepiček, protože je zábly uši a červenaly tváře. Z tmavého nebe tichounce dopadaly stříbřité sněhové vločky. Čistý, nadýchaný sníh pokrýval zemi, stromy a střechy malých chatek vesničky. V dálce, po pravé straně mezi vánočními stromky, byla vidět továrna na hračky. Právě tam už zítra začne pilná práce.

„Kdy se hodláš přiznat, že jsi minulý rok ztratil svou magickou šálu?“ zašeptala Hrozinka Větropláškoví.

Skřítek se ušklíbl.

1. PROSINCE

„Víš, že Zkoumálek by mě po takovém přiznání nechal v klidu. I tak ke mně má pořád nějaké výhrady.“

„Tak co chceš dělat?“

„Nějak si poradím. Koneckonců jsem malý a mršt-ný, určitě se mi podaří se před lidským zrakem ukrýt!“

„Víš to jistě?“ Hrozinka nevypadala, že by ji tím přesvědčil.

„Samozřejmě, že ano!“ Větroplášek polkl slinu a nasadil si čepičku více do očí, aby se chránil před závany mrazivého větru.

2. PROSINCE

„No, tak to vidíš, Rudolfe, a na nás Vánoční dědeček jako obvykle zapomněl...“ posteskl si Pěstounek, když pečlivě česal hřbet velkého soba s červeným čumáčkem.

Byl večer. Silné dřevěné dveře chránily obyvatele stáje před zimou a větrem vanoucím venku. Ve zděné, prostorné budově panovalo ticho a klid. Část sobů už podřimovala v čistých boxech vystlaných slámou.

Rudolf si odfrkl a láskyplně strčil hlavu pod paži svého ošetřovatele.